

stadfæster sin Vens *Blainvilles* Opdagelse, viser at disse Forlængelser ere Fortsættelser af de egentlige Gjeller, og at de ved tiltagende Udvikling forsvinde; endvidere at disse temporaire Gjeller forholde sig til de permanente paa samme Maade som Primordialnyrerne til de egentlige Nyrrer.

Ved at fortsætte sine, i forrige Aarsberetning anførte, Forsøg over Virkningen mellem Chlorplatin og Viinaand, fandt Professor *Zeize*, at det herved dannede Stof er en Forening af 1 Grunddeel Platin, 2 Grunddele Chlor, 2 Grd. Kulstof og 4 Grd. Brint, eller, (naar det betragtes som en S sammensætning af sammensatte Stoffer) af 1 Grunddeel Platinforchlorid og 2 Grunddele tung Kulbrinte; samt at de Foreninger, som dette Stof indgaaer med Chlorkaliær, eller med Chlorammonær indeholde mod 2 Grunddele af hiint 1 Grunddeel af disse, og saaledes kunne betragtes som Dobbelt-Salte, hvori Chlorplatinet er det negative Stof eller Syren for begge Ledene, og Kulbrinten Æsket i det ene Led, Chlorkaliæret eller Chlorammonæret i det andet. Efter at han havde udviklet dette, i Forbindelse med mere angaaende denne Gjenstand, i sit Program til Reformationsfesten forrige Aar ved Universitetet, foretog han sig endnu en nærmere Undersøgelse over et Stof, som han havde erholdt ved at gyde Ammoniak til en Opløsning af kulbrintet Chlorplatinkaliær, eller Kali til en Opløsning af kulbrintet Chlorplatin-Ammonær. I den Afhandling han herover forelagde Selskabet viiste han, at dette Legeme er en Forening af 2 Grunddele kulbrintet Chlorplatin og 1 Grunddeel Ammoniak ($N^2 H^6$), saa at følgende her, som i nogle andre Foreninger, Ammoniakken forholder sig ligegjeldende med Ammonær, forbundet med et negativt Stof. Han søgte at oplyse Grunden hertil, og viste dernæst hvorledes disse Kulbrinte-Foreninger synes, hvad S sammensætningsmaaden angaaer, at være i Række med de saakaldte sammensatte Ætherarter, den tunge Viinolie m. fl.

Nærmere her at omtale disse Ting synes overflødig, efterdi hiin Afhandling alt har forladt Pressen.

Ligeledes har Prof. *Zeise* fortsat sine, alt i Aarsberetningen 1826 omtalte Forsög over Dyvelsdrækolien. Han har derved fundet *a*) at denne Olie, skjönt dens Lugt synes at forraade en höi Grad af Fordampelighed, og skjönt den ogsaa virkelig selv ved almindelig Temperatur, fordamper i betydelig Mængde i frie Luft, dog fordrer over 160° C. for at holde Ligevægt med et Tryk af blot omtrent $\frac{1}{4}$ Atmosphære, og at den ved Destillation under et saa ringe Tryk, kun overgaaer langsomt selv ved 130°; *b*) at den fölgelig kun under et meget ringe Luftryk kan destilleres udecomponeret *c*) at af den raa Olie, hvis Vægtfylde ved + 18° C. er 0,985, kan erholdes en Olie med Vægtfylden 0,9017 og en anden med Vægtfylden 1,021; *d*) at hiin synes at bestaae af:

22,043 Svovel

5,480 Ilt

67,007 Kulstof

5,470 Brint

eller 2 Grunddele Svovel

1 Grunddeel Ilt

16 Grunddele Kulstof

16 — Brint.

Mere herom, samt om Dyvelsdrækken overhovedet, kan snart ventes i en udförlig Afhandling.

Contre-Admiral *Bardenfleth* har meddeelt Selskabet en Afhandling om *Orkanerne*. Disse voldsomme Luftströmmen ere indskrænkede til visse Egne af Jordkloden, i det de, efter hans Fremstilling, ikkun finde Sted i Vestindien, i det chinesiske Hav og ved Mauritien; altsaa ikkun mellem 10-30° Brede Syd og Nord for